ALLAH'IN KADERİ ANA PLANDIR

Bazen insanın, günler, haftalar, hattâ yıllar önce gördüğü rü--yâ, aynen çıkıveriyor. Bu, insanın genel hayat yolunun Allah ta-ra-fından çizilmiş olduğunu göstermez mi? Bir misal olarak Ebû's-Su'ûd Efendi'nin bir rüyâsını aktaralım:

Ebû's-Su'ûd Efendi, Şeyhülislâm olmadan önce görmüş olduğu bir rüyâyı anlatıyor:

"Henüz medrese talebesi iken bir gece rüyamda Zeyrek Câmiine girdim. Câmi halk ile dopdolu idi. Bu topluluk ne ola? dedim. 'Resûl-i Ekrem (s.a.v.) Efendimizin Dîvân-ı saâdetleridir dendi. Hürmetle bir köşede durdum. Önümde devrin müftüsü Ke-malpaşazâde Ahmet Çelebi bulunuyordu. Peygamber Efendimiz, mihraba oturmuşlar, sağ ve solunda ashâb-ı kirâm efendilerimiz saygı ile ayakta duruyorlardı. Resulullah'ın huzurunda da hal ve kıyâfetinden Arabî olduğunu zannettiğim bir zat gördüm. Pey-gam-ber Efendimizle diz dize denilecek vaziyette oturuyor ve ko-nuşuyordu. Ben hayret ettim; 'Acaba bu zât kimdir ki, bütün ashâb-ı kirâm ayakta oldukları halde yalnız kendisi Peygamber huzurunda oturmaktadır?' yollu düşüncelere dalmıştım. Dinledim! Peygam-berimiz Arapça konuşuyorlar, o zat Farsça söylüyordu. Peygam-berimiz tarafından: 'Ya Mevlânâ Câmî, ben Arapça konuşurum, sen de Arapça söyle!' deyince, Arabî zannettiğim bu zâtın Mevlânâ Câmî olduğunu anladım. Câmî, Peygamberimize cevaben: 'Yâ Resûlallah, ben âciz sizden özür dilemiştim. Acaba özrüm makbul olmadı mı?' dedi. Peygamber Efendimiz: 'Ne yolda itizar etmiş-tin?' buyurduklarında, Câmî, 'Sizin methinizi içeren bir kasîdemde: "O'nun sırrına eremiyorum. O Araptır, ben ise acemim. O'nu nasıl 'severim' diyebilirim ki, O Kureyşlidir, ben ise Habeşîyim" de-miştim' dedi. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz: 'Beis yok, Farsça konuşman dahi makbuldür' buyurdular. Sonra yine Câmî'ye hitaben: 'Şu oturanı bilir misin? diye, Kemalpaşazâde'ye işaret bu-yurdular. Mevlânâ Câmî: 'Bilmem yâ Resûlallah' dedi. Peygam-berimiz: 'Kemalpaşazâde'dir ve halen ümmetimin müftüsüdür' buyurdu. Tekrar ben âcizi göstererek: 'Ya onun ardında bulunan şu kimseyi bilir misin?' dediğinde, Câmî yine: 'Hayır ya Resûlallah" dedi. Buyurdular ki: 'Ebûssuûd ibn Yavsı'dır. O dahi müftü olsa gerektir.' Bu sâdık rüyâyı gözettim, 30 yıl sonra bu âcize fetvâ işleri ihâle kılındı." (Beyânu'l-Hakk, s. 932-933)

(devamı yarın..)